iar cel din Lupac, Clocotici, Vodnic și Nermet — un sistem cu șapte foneme vocalice:

u i
ę
o ь e
a

Pe lîngă aceste deosebiri de ordin fonetic și fonologic, între localitățile carașovene se înregistrează și unele diferențe lexicale.

O altă trăsătură a graiului carașovenilor, care-l face să se deosebească de graiurile sîrbocroate convergente, precum și de multe alte graiuri štokaviene, o reprezintă numărul mare de împrumuturi lexicale românești, care se datorează atît contactului cu purtătorii dialectului românesc bănățean, cît și, mai ales, bilingvismului. Fenomenul se oglindește în mod pregnant în monografia acad. E. Petrovici, care face adesea amănunțite analize fonetice și semantice ale cuvintelor românești împrumutate de carașoveni.

Unele împrumuturi, ca *buḍa, muzika, tabla, talpice*, „călcători la războiul de țesut", *trepke* „treptele scării", *vărul (văruțul)*, etc., se întîlnesc și în alte graiuri sîrbești: în cele de pe teritoriul României [1], precum și în unele graiuri sîrbești care au venit în contact cu limba română [2]. Alte împrumuturi par a fi specifice localităților carașovene.

Cu prilejul anchetei efectuate de noi în luna noiembrie 1969, în vederea culegerii de material dialectal pentru *Atlasul Lingvistic Slav*, am notat, în localitatea Clocotici, în afară de împrumuturile românești înregistrate de E. Petrovici, și următoarele[3]:

armáta sf. < rom. *armată*, scr. *vojska* (Tamo ie bila velika *armáta* „Acolo a fost o armată mare").

cămbúr sm. < rom. dial. *țîmbur* „turtur de ghiață" scr. *ledenica* (Kbt se vata let za streju se kaže *cămbúri* „Cînd se prinde ghiața de streașină se spune țîmburi = țurțuri)".

dumbráva sf. < rom. *dumbrăvă*, scr. *dubrava* (Tamo u dolu su bile *dumbráve* „Acolo în vale au fost dumbrăvi"). Deși este de origine slavă, cuvîntul a fost împrumutat din limba română, deoarece *ǫ* (**dǫbrava*) are în acest grai numai reflexul u: *ruka, muka, zup*, etc.)

fabrikánt sm. < rom. *fabricánt* dial. „muncitor în fabrică" (Moj muš je bil *fabrikánt* u Ričici „Bărbatul meu a fost muncitor în fabrică la Reșița").

fálka sf. < rom. *fălcă*, scr. *vilica, čeljust* (človik ima dve *fálke*, i koń ima dve *fálke* „Omul are două fălci și calul are două fălci").

găn̦t sm. < *gînd*, scr. *misao* (Imam ja jedьn *găn̦t* „Am eu un gînd"). Cuvîntul este de origine maghiară *gond*, dar aspectul fonetic sub care apare în acest grai arată că a fost împrumutat din română, deoarece în cazul împru-

---

[1] Vezi de ex., V. Vescu, *Influența românească asupra unui grai sîrbesc din Banat*, „Limba română", 6, 1968, p. 522.

[2] Vezi I. Popović, *Contribuție la studierea cuvintelor românești din limba sîrbo-croată*, Vîrșet, 1955.

[3] Le vom înșira în ordine alfabetică.